

Embedsbolig for Herredsfogden i Vestervig, og 20,000 Kroner til et rentebærende Laan til Erhvervelse af en Embedsbolig for Herredsfogden og Skrивeren i Hæsing-Næs Herred. Det er jo, som det ærede Medlem fra Randers Amts 4de Valgrets (Bønløkke) bemærkede, ikke noget nyt Spørgsmaal, det har jo været fremme allerede for flere Aar siden her i Tinget og blev den Gang, som den ærede Ordfører bemærkede, af Hensyn til manglende Dplysninger nægtet. Nu skal der, efter hvad der er blevet mig sagt, være fremkommet et Andragende fra en Del af Jurisdiktionens Sogneraad til Finansudvalget, som gaar i Retning af, at disse Sogneraad skulde ønske, at Bevillingerne ikke skulde gives. Dertil kender jeg intet, derom ved jeg ingen Bested, til mig er der ingen saadan Anmodning kommen, hverken direkte eller indirekte, og jeg vil ogsaa meget fraraadet Tinget at gaa med til de Forslag her og derved berøve den Jurisdiktion, som jeg har den Ære at repræsentere, det store Gode, som det er at have et nogenlunde brandsikkert Rum til Opbevaring af Skøde- og Panteprotokoller og lignende. Hvad vilde det ikke være for en Kalamitet, om disse uerstattelige Protokoller, der nu opbevares under Straataag, brændte! Det skal jeg ikke nærmere gaa ind paa at forklare, for det vil sikkert hver enkelt af de her tilstedeværende ærede Medlemmer kunne skønne over selv. Grunden, hvorfor man skulde nægte at give et rentebærende Statslaan, der altsaa, som det meget rigtigt blev fremhævet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgrets, ikke foranledigede Statskassens Tab af en eneste Ære, Grunden hertil forstaar jeg ikke ret, fordi Spørgsmaalet om Flytningen af Jurisdiktionens Tingsted fra Vestervig til Hurup, som jeg meget vel ved, der har været Tale om, og som der fremdeles vil blive Tale om saa længe til Flytningen en Gang bliver effektueret, er saa fjernliggende, at det behøver man for Øjeblikket aldeles ikke at tage noget Hensyn til. Ærede Medlemmer ville vistnok erindre, at det blev oplyst i 1888—89, da Sagen laa for her, at Tilstedets Raad havde været spurgt, om det var villigt til at bygge et nyt Ting- og Arresthus i Hurup; i saa Fald vilde Justitsministeriet muligvis stille Forslag om at flytte Jurisdiktionens Tingsted. Men dertil svarede Tilstedets Raad efter at have konfereret med samtlige Sogneraad i Jurisdiktionen, at dertil vilde Amtsraadet ikke være villigt, undtagen for saa vidt det blev nødvendigt af Hensyn til Ting- og Arresthusets Tilstand at bygge et nyt Raadhus. For at

faa oplyst, hvorvidt en saadan Eventualitet var nær forestaaende, saa blev der foretaget en Underjøgelse af Ting- og Arresthusets Tilstand, og der forelaa i 1888—89, da vi havde Sagen til Behandling her, en Erklæring fra Overinspektøren for Fængelsvæsenet, der gik ud paa, at Ting- og Arresthuset i Vestervig vilde ved en ganske almindelig Vedligeholdelse ikke behøve Ombygning i et Tidsrum af i det mindste 20 Aar. I et saadant Tidsrum af i det mindste 20 Aar vilde der altsaa efter alt, hvad der forelaa, ikke blive Tale om nogen Ombygning af Ting- og Arresthuset, og som Følge deraf heller ikke om Jurisdiktionens Flytning. Jeg vil derfor anmode ærede Medlemmer om ikke at foretage et Skridt, der vilde have til Følge, at Bevøerne af Jurisdiktionen i Vestervig, altsaa i Hæsing-Næs Herreder, i disse 20 Aar skulde undvære den Sikkerhed, der ligger i at have Pant- og Skødeprotokoller opbevarede i brandfri Rum. Det vil jo ogsaa erindres, at der under Forhandlingerne i 1888—89 af Justitsministeren den Gang, og vistnok med fuld Høje, blev nægtet at gaa med til at bevilge et Beløb til Opførelsen af et saadant Rum i en Lejebolig. Jeg ser heller ikke, at den Pris, som nu forlanges for denne Ejendom, er synderlig for høj, den er vist ganske rimelig; ganske vist er den nuværende Herredsfoged 72 Aar og vil altsaa snart gaa af, men selv med et Personskifte for Dje skønner jeg ikke, at der er nogen Grund til at have Skrupler over, at man skulde gaa Embedet for nær, naar man køber en Ejendom, der indeholder en meget god og rummelig Bolig, og som er meget solidt og velbygget, og hvortil der er 7 Tønder Land, hvoraf 1 Tønde er gammel Have, for en Købesum af ialt 20,000 Kr. à 4½ pCt. og derved forpligte de kommende Embedsmænd til at svare 900 Kr. aarlig som Forrentning og Afdrag af Købesummen. Naar han har 7 Tønder Land, som vel maa være 2—300 Kr. værd om Aaret, saa skønner jeg ikke, at naar han faar en god, rummelig Bolig med rummelige Kontorer og øvrige Behvemmeligheder, at han saa er forfordelt ved, at han skal svare en 6—700 Kr. i Husleje, det skønner jeg slet ikke. Jeg tror som sagt ikke, der er nogen Grund til at antage, at det Beløb, der forlanges for Ejendommen, er for stort, og derfor maa jeg meget fraraade, at man stemmer for de to Forslag, der gaa ud paa at tage de paa-gældende Bevillinger ud af Finansloven.

Beth: Det har set mig lidt paafaldende ud, at Udvalget ikke har tiltraadt Forslaget